

Стендаль

Біографія і творчість

Анрі-Марі Бейль ,
який творив під
псевдонімом
Фредеріка
Стендаля
(Стендаль — назва
німецького міста, у
якому народився
відомий німецький
мистецтвознавець
XVIII століття
Вінкельман) , став
одним з видатних
французьких
письменників XIX
століття

Стендаль народився 23 січня 1783 року в Греноблі, у родині багатого адвоката. Мати хлопчика рано померла, і сім'я надовго вбралася у траур. Батько не переймався вихованням сина, довіривши його католицькому абатові Ральяну. Це призвело до того, що Стендаль зненавидів і церкву, і релігію.

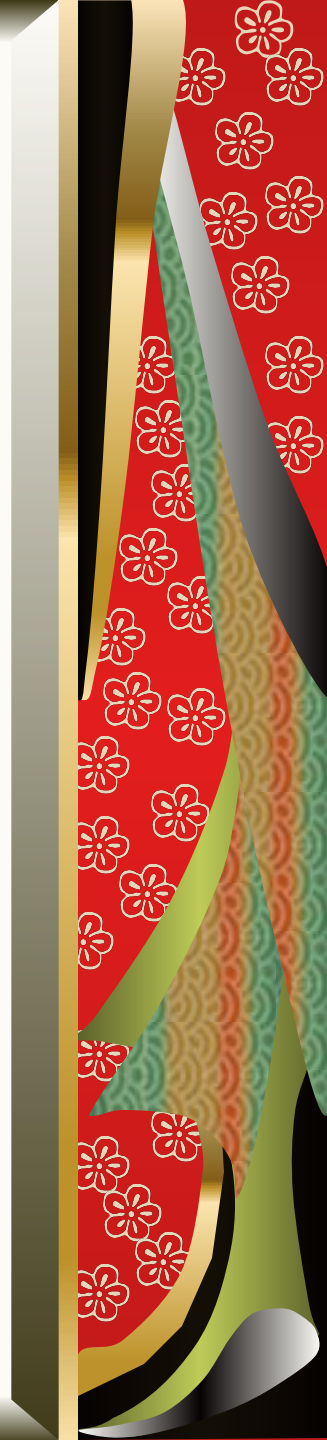
У 1797 році Стендаль вступив у Греноблі до Центральної школи, метою якої було введення в республіці державного і світського навчання замість релігійного, хлопець захоплювався математикою. Після закінчення курсу його відправили до Парижа для вступу в Політехнічну школу, куди він так і не вступив.

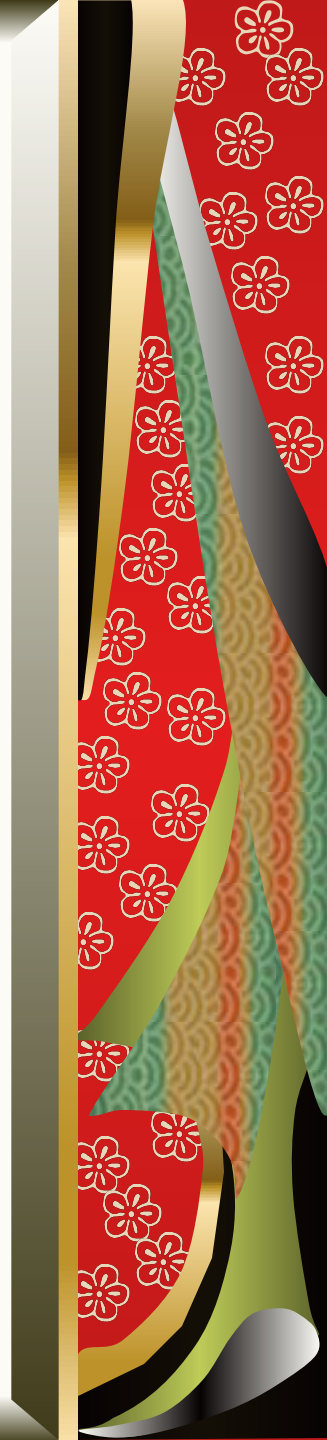
Стендаль прибув до Парижа , коли молодий генерал Бонапарт захопив владу і оголосив себе першим консулом. Тоді ж почалися приготування до походу в Італію. У 1800 році сімнадцятилітній Стендаль вступив в армію Наполеона. Він прослужив у ній понад два роки, а потім подав у відставку й 1802 року повернувся до Парижа з прихованим наміром стати письменником.

Стендаль був прихильником ідеалізації Наполеона, що відбилосся і в його творчості. Стендаль брав участь у поході Наполеона в Росію в 1812 році, був у Москві, Смоленську, Могильові, зазнав жахи зимового відступу французької армії з Росії. Враження про Росію були над звичайно сильні. Він бачив героїзм російського народу, який захищав свою батьківщину, бачив також і жорстоку сваволю самодержавства.

Після падіння Наполеона й повернення Бурбонів у Францію, Стендаль їде до Італії. Ця країна відіграла чималу роль у формуванні поглядів письменника. Його приваблювало інтенсивне громадське життя Італії. Вона надихнула його на створення одного з найбільших його романів «Пармська обитель»

Перебування у Франції, де правили ненависні Стендалю Бурбони, стає для нього нестерпним. Його смілива, незалежна думка, співчуття революції і якобінцям, атеїзм, його сповнені бойового протесту твори робили однаково тяжким його перебування як в Італії, так і в себе на батьківщині.

«Червоне і чорне»

Цей перший великий роман Стендаля вийшов у 1830 році, в рік Липневої революції.

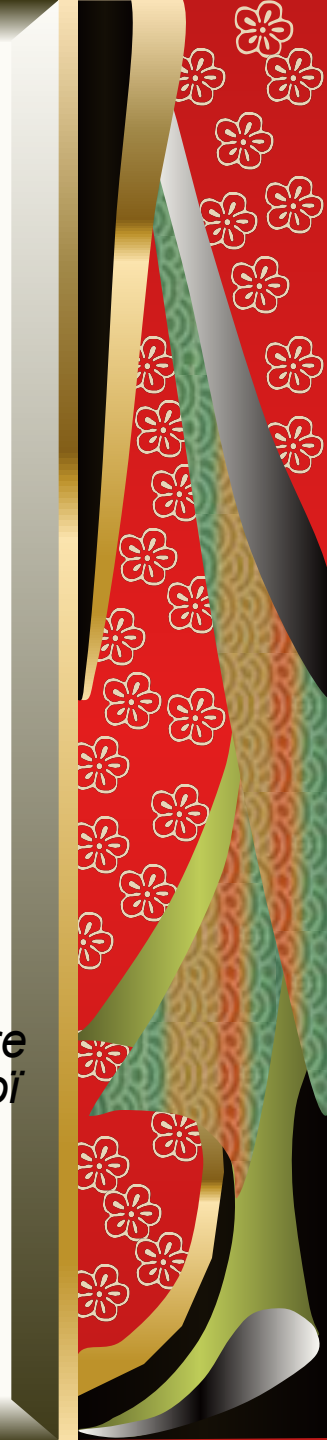

Про глибокий соціальний зміст роману свідчить уже його назва. Під «червоним», «чорним» Стендаль мав на увазі зіткнення двох сил — революції (червоне) і реакції (чорне). Епіграфом до свого роману Стендаль узяв слова Дантона: «Правда, сувора правда!».

АФОРИЗМИ

- *Любов - чудова квітка, але потрібна відвага, щоб підійти й зірвати його на краю прірви.*
- *Усе можна пізнати, тільки не самого себе.*
- *Любов - єдина пристрасть, що оплачується тією же монетою, яку сама чеканить.*
- *Задоволення кожної людини різні й часто протилежні; цим пояснюється, чому те, що для одного індивідуума - краса, для іншого - неподобство.*
- *Ледарство - мати нудьги.*
- *Ніякість літератури є симптомом стану цивілізації.*
- *Музика, коли вона досконала, приводить серце в точно такий же стан, яке випробовуєш, насолоджуючись присутністю улюбленої істоти, тобто, що вона дає, безсумнівно, саме яскраве щастя, яке тільки можливо на землі.*
- *Головне достоїнство мови - у ясності.*

У 1841
році з ним
стався
перший
апоплекс
ичний
удар, а
згодом і
другий,
що
призвів
до
смерті

Отже, в літературу XIX століття Стендаль вносить бойовий дух століття і революції, віру в розум, у гармонійну особистість, культ сильних пристрастей.

